

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 11—12

NOVEMBER—DECEMBER 1961

ÄRGÅNG 2

ÄRA VARE GUD I HÖJDEN

Det folk som vandrar i mörkeret
skall se ett stort ljus;
ja, över dem som bo i dödsskug-
gans land
skall ett ljus skina klart.

Du skall göra folket talrikt.
du skall göra dess glädje stor;
inför dig skola de glädja sig,
såsom man glädes under
skördetiden,
såsom man fröjdar sig, när man
utskiftar byte.

Ty du skall bryta sönder deras
bördors ok
och deras skuldrors gissel
och deras plågares stav
liksom i Midjans tid.

Ty idag har en Frälsare blivit
född åt eder i Davids stad, och
han är Messias, Herren."

Och skon, som krigaren bar i
stridslarmet,
och manteln, som sölades i blod,
allt sådant skall brännas upp och
förtäras av eld.

Ty ett barn varder oss fött
en son bliver oss given,
och på hans skuldror skall
herradömet vila;
och hans namn skall vara:
Underbar i råd,
Väldig Gud,
Evig fader,
Fridsfurste.

Men ängeln sade till dem:
"Varen icke förskräckta. Se jag
bådar eder en stor glädje, som skall
vederfaras allt folket.

Ära vare Gud i höjden
och frid på jorden
bland människor, till vilka han har
behag!

Läs i detta nummer:

GLÄDJENS BUDSKAP
Av John Andreasson

DEN SISTA STORA
VÄCKELSEN
ur Maran Ata bladet

SALTGÖLAR

Arne Imsen svarar
Willis Säwe.

"— PROTEST MOT FÖRSAM- LINGSFORMALISM"

Smålands Allehanda intervjuar
Donald Bergagård och Enoch
Carlsson.

RAKT PÅ SAK

En syster

GUD LÖSER DINA PROBLEM
Av Oral Roberts

UNGDOM OCH VÄCKELSE

Av Lewi Pethrus
Kommentar av A. Imsen
m. fl. artiklar.

GLÄDJENS BUDSKAP

Av John Andreasson

"I känna ju vår Herres, Jesu Kristi nåd, huru han, som var rik, likväl blev fattig för eder skull, på det att I genom hans fattigdom skullen bliva rika."

Jesu födelse är julens stora budskap och det är historiens största och mäktigaste tilldragelse. Händelsen i den lilla staden Betlehem i Judeen för snart två årtusenden sedan, berör människor av alla raser och nationer, släktled efter släktled.

Redan på falllets dag, när de första människorna fallit i synd, gav Gud löftet om en Frälsare, och detta löfte bars sedan vidare århundraden efter århundraden av heliga Guds män som var inspirerade av Anden. Profeten Jesaja var en av dem som förutsade Gudasonens kommande till en mörk och syndbesudlad värld, och vi läser därom i hans välkända profetia: "Det folk, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus. Ja, över dem som bo i döds-skuggans land skall ett ljus skina klart."

Nog för att människor kan ge löften utan att infria dem, men så är det inte med Gud. Nej Guds ord och löften kan aldrig svika. Vad han har lovat det håller att lita på, pris ske hans härliga namn. Den Frälsare, som han lovat skulle komma, han kom. Aposteln Paulus säger med tanke på detta: "Men när tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stodo under lagen, så att vi skulle få söners rätt."

Redan vid sin födelse fick vår Frälsare stifta bekantskap med armod och försakelse och detta kom också att följa honom under hela hans verksamhet på jor-

den. Där i krubban i stallet vilande på hö och strå finner vi honom, som är Guds härlighets återsken och hans väsens avbild. Av kärlek till det i synd fallna släktet har han lämnat sin plats i den himmelska härligheten och kommit ner till oss för att återlösa och frigöra. "JESUS KRISTUS var till i Gudsskepnad men räknade icke jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänareskepnad, när han kom i människogestalt".

Evangelisten Johannes benämner honom för *Ordet* och säger: "Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till, som är till".

Det ingick i Guds plan att Jesus skulle födas i fattigdom och ringhet. Det heter i Hebreerbrevet 2:7 "En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna, men krönte honom sedan med härlighet och ära och satte honom till herre över dina händers verk." Han blev fattig för vår skull så att vi skulle bli rika för tid och evighet. Tänk vilka stora rikedomar som kommit oss till del genom Jesus. Ära vare Gud! Det som synden hade utestängt oss ifrån det öppnades för oss på nytt och vi har nu tillgång till den himmelska världens alla andliga välsignelser. O, vad jag är glad och tacksam till himmelens Gud att han har sänt oss sin egen son så att varenda en som vill, huru snärjd och fången i syndens järnbojor han än må vara, kan få uppleva frigörelse och förlossning. Det heter att för fattiga förkunnas glädjens budskap. Det var några enkla herdar därute i trakten av Betlehem som först fick höra den glada nyheten att Jesus

var född. När ängeln plötsligt uppenbarade sig blev de mycket förskräckta, men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådär eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren."

Sedan herdarna besökt stallet och själva sett Jesusbarnet fanns det ingen rädsla längre hos dem. Nej all fruktan hade fått ge vika för mötet med Jesus. Glada och lyckliga prisade och lovade de Gud när de återvände till sin arbetsplats igen.

Budskapet om Jesu födelse är ett glädjens budskap. Att så många i dag bär på sorg, missräkningar och förtvivlan, beror på att de inte lämnat rum för Jesus i sina liv. Synden är en fruktansvärd makt som skapar sorg och disharmoni, men när Jesus får komma in och bli härskare på hjärtats tron drivas syndens härar på flykten.

Det är inte Guds mening att någon av oss skall leva ett tomt glädjefattigt liv i syndens tjänst, utan hans vilja är att alla människor skall bli frälsta.

Jesu kommande öppnade så att säga vägen till den stora glädjen. Tiden före jul är man så upptagen med materiella förberedelser i hemmen. Man spar ingen möda för att högtiden skall bli så givande som möjligt i yttre avseenden, men tyvärr glömmen mången honom vars födelse vi firar. Och han, som skulle vara medelpunkten i allas julfirande, får ofta stå där utanför. Orden i julevangeliet "Det fanns icke rum", äger ännu sin tillämpning. Man har inte rum för Jesus.

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren. kr. 10:— pr år

MIDNATTSROPET 1962

Åter står vi på tröskeln till ett nytt år. 1961 har på ett alldeles särskilt sätt givit oss ständiga påminnelser om att vi står inför tidsålderns avslutning. Det är med detta för ögonen vi önskat bringa ett väckelsens budskap genom vår tidning Midnattsropet. Tyvärr har vi icke kunnat ägna så mycken uppmärksamhet åt tidningen som skulle varit önskvärt med tanke på den betydelse Midnattsropet redan visat sig i väckelsens tjänst.

~~~~~  
Forts. från sid. 2

Att fira jul utan Jesus är ingen riktig jul. Det väsentliga fattas. Det hjälper inte hur man söker göra det bästa åt julfirandet med yttre arrangemang. Utan Jesus får julen inte sitt rätta värde, sin glans och sitt innehåll. Det är först när Jesus, Frälsaren och Vännen får komma in i hjärta och hem, och giva av sin frid och sina välsignelser, som det bliver riktig julhögtid.

Andra uppgifter har tagit tid och krafter i anspråk. Men gives det oss ännu någon tid att verka kommer vi att lägga ner avsevärt mer arbete på denna missionsgren. Det gångna året har givit oss så många stimulerande erfarenheter.

För att kunna missionera ytterligare och göra tidningen något större har vi beslutat höja prenumerationspriset för helår till 10 kr. Den som verkligen är gripen av tidningens budskap har säkerligen ingenting att erinra mot denna höjning.

En syster i församlingen har lovat hjälpa oss med tidningens expedition, vilket givetvis kommer att ge oss större möjligheter för en mer kontinuerlig utgivning. Dessutom kommer det till flera bröder, som lovat oss medverkan för tidningens utgivning och spridning.

Sprid Midnattsropet över allt där du drar fram!

A. I.

**FULL VÄCKELSE  
I NORGE**

Den väckelse som uppstått på sidan om de reguljära samfunden i Norge brinner med full låga. Själur blir frälsta, döpta i vatten och helig Ande. Sjuka blir botade och Guds barn blir förnyade i tron. Lovsången brusar med kraft till Jesu ära för allt vad han gör i dessa dagar.

Särskilt gripen blir man då man ser den stora skara av ungdom som prisar Herren för full förlossning, talar nya tungomål, profeterar och uttyder. Det är verkligen härligt att se hur Herren verkar i modern tid. De banbrytande redskap som Herren använt i denna väckelse är Åge Samuelson och Leif Carlsen med många vittnen, som har lämnat samfunden och gått ut i frihet. I lokalerna samlas stora skaror för att lyssna till det frigörande budskapet.

I slutet av november hade jag tillfälle, att tillsammans med Erik-Gunnar Eriksson, Gösta Svensson och min bror Lennart, som nyligen blivit frälst, döpt i vatten och Ande, besöka Norge för en serie möten på flera olika platser. Härliga ting skedde i varje möte, och vi giver Jesus all ära. En dopförrättning hölls även en söndag i Skien, då tretton nyfrälsta döptes till Kristus. Det var en härlig dopförrättning, och lokalen var fullsatt till sista plats så att många fick stå. Utöver hela Norden ljuder midnattsropet: "SE BRUDGUMMEN KOMMER, GÅN UT OCH MÖTEN HONOM!" Från rentvagna brudesjalar kan du höra detta längtans rop: "MARAN ATA!" Det är ett arameiskt ord som betyder: DU VÅR HERRE KOM!

Donald Bergagård

**Gud vill  
MIRAKELVÄCKELSE  
Nu!**

*Från Smålands Allehanda d. 11 nov. hämtar vi denna artikel*

## ”—Protest mot församlingsformalism”

Pingstens väckelsevind blåser igen över Jönköping. Det blir dop av de nyfrälsta i dag. Men dopet förrättas i Badhuset, ty de som kommit med väckelsen är portförbudna i alla organiserade friförsamlingar, den enda dopbassäng som står fri från religiösa partibestämmelser är simbassängen i badhuset. Det verkar som en upprepning av pingstväckelsens första framträdande i vårt land och typiskt nog är de båda väckelseevangelisterna, Donald Bergagård och Enoch Carlsson (som de senaste veckorna haft täta möten i Folkets hus' Påfågelsal) tidigare evangelister i pingströrelsen. Vad har då hänt, varför kallas de kättare och deras väckelse ”ett djävulens verk”?

— Vi protesterar bara mot den kalla formalism som smugit sig in i alla friförsamlingar, ja ibland alla människor som kallar sig kristna, svarar de. Vi anser att samfunden blivit för organiserade och att de därför kommit långt bort ifrån den urkristna tanken på Guds fria församling. Guds egen församling består inte av en pastor, som läser böner och en sångkör som sjunger vissa valda sånger. Inte av en nämnd som med ett klubbslag beslutar, att den eller den får bli medlem av församlingen.

Guds fria församling är en organism, inte en organisation. Där är alla bröder, alla jämlikar och glädjen är dess tecken. Vi kan till och med klappa händerna på våra möten, det står ju i Psaltaren ”Klappen i händerna, lovsjungen Herren vår Gud”.

Vi protesterar mot det partiwælde som utvecklats speciellt inom pingstväckelsen, fortsätter Donald Bergagård, en ung man med behagligt utseende, tidigare mekaniker, sedan 1953 pingstväckt och evangeliserande. Sen ett år tillbaka bannlyst från stadgade pingstförsamlingar.

Ursprungligen fungerade varje pingstförsamling som en självständig enhet, var och en var fri att kalla vilken predikant som helst, inom församlingen härskade också en naturlig gemenskap, där det andliga livet kunde flöda fritt, fortsätter han.

Vad har hänt nu? Jo alla anpassar sig efter varandra, alla frågar efter vad Stockholm tycker och tänker, ingen vågar göra någonting som stör den formella ordningen. Ingenting utanför det vanliga. Det är en farlig tendens och det är den vi går emot.

Vi vill se bibelns ursprungliga sanningar förverkligade, vi vill bort från den tilltagande världsligheten i församlingarna. I ett samfund i Jönköping, kanske fler, får ungdomen dansa till exempel, i alla samfund delar man på unga och gamla. Det är inte bibliskt.

— Vad vi vill ge är samma budskap som förr, men vi vill inte organisera folk, säger Enoch Carlsson, långvuxen, tystlåten f. d. västkustfiskare. Jag är till exempel den samma nu som jag var, när jag var evangelist i pingstväckelsen, jag har bara ändrat lokal. Jag är portförbudnen i de ordinarie pingstförsamlingarna.

Budskapet är detsamma, säger Bergagård, det är väckelse, frälsning, dopets bad och upptagandet i Guds osynliga församling. Men väckelse är en revolution, det enda som kan rädda vårt land och den måste släppas lös på allvar. Ungdomen har ingen riktig glädje i Gud därför att de bara blir bjudna på underhållning och teater.

— Teater?

— Ja, vad är ett organiserat möte annat än teater? Om man bestämmer punkt för punkt, vem

som ska be, vem som ska läsa bibeln, vem som ska vittna, då får ju Anden inget spelrum. Då är det ju bara uppgjort i förväg — som teater.

De båda evangelisterna bär krut i sitt budskap. Och folk kommer till dem. Rörelsen med fria församlingar, som alltså inte är organiserade annat än i anden (och med den nödvändiga kassören som förvaltar offergåvorna, vilka försörjer evangelisterna) har pågått i några år i Sverige. Den största fria församlingen finns i Örebro, andra utlöpare i Göteborg, Trollhättan, Norrköping, Falköping, Kumla och nu Jönköping.

Mötena i Påfågelsalen, där man lovprisar Gud med ”den sanna frigörelsen”, besöks av mer än hundra människor varje kväll, de flesta från andra samfund, pingströrelsen, missionskyrkan, Frälsningsarmén. Alla säger: ”så här var det förr i världen. Detta är vad vi alltid har längtat efter.” De unga säger förebrående till de gamla: ”Varför sa ni inte att det kunde vara så här?”

Och vad händer sedan? Efter det stora glädjebruset? Jo, berättar Bergagård; en man gick till polisen och bekände synden från sitt forna liv, så att han fick villkorlig dom. En annan slutade röka, en tredje slutade dricka och många har begärt utträde ur de församlingar de tillhört, församlingar som stelnat i formalism och världslighet.

Ur THE MIDNIGHT CRY

## MÅSTE DU LEVA

Av Dr. Vance Havner

Översatt av Hilda Aleixs

I det första århundradet måste Församlingens Kristna skaffa sig sitt uppehälle likaväl som du och jag.

Några var hantverkare som tillverkade och utsmyckade avgudar för hedningarna. De tillbad naturligtvis inte avgudarna eller böjde sig i deras avgudatempel

~~~~~  
Forts. från sid. 4

Än har inte hierarkin i pingströrelsen skakats nämnvärt av den utbrytande protestväckelsen. Men gensvaret är oroande stort från många missnöjda pingstvännar som känner frånvaron av Andens vind i sina församlingar. Ändå fördömer Bergagård och Carlsson inte ensidigt bara pingströrelsen för brist på ande. Den bristen finns överallt.

— Vad vi verkligen längtar efter är att en spontan hängivenhet för Gud skulle bryta fram i alla samfund, ja till och med i svenska kyrkan. Vi drömmer om en revolution, som skulle kunna påverka hela kristenheten i vårt land och riva ner alla murar, som finns mellan de kristna. För övrigt, vi har inte så mycken tid. Det gäller för oss, inte så mycket att värva proselyter, som att värva själar för himmelen. När Jesus kommer och hämtar sitt folk frågar han nog inte efter vilket samfund de hört till. Han ser efter om de är skrivna i Livets bok.

Men helst bör de vara döpta ordentligt, anser de båda evangelisterna, som i dag förrättar det första "fria" pingstdopet i simbassängen i Badhusets historia.

Sabina.

och de såg intet ont i att utskära eller polera bilder. "När allt kommer till allt, så skall någon i alla fall göra det och jag måste ha min utkomst (mitt levebröd)" — så lät den gamla ursäkten, som också låter mycket modern! Ställd inför detta alibi, svarade Tertullinaus, denne kraftfulle kämpe, "MÅSTE DU LEVA?" (är det nödvändigt att leva). Han höll före att en Kristen har endast ett "MÅSTE" han måste stå trogen Kristus, vad som komma må, leva eller dö. Där fanns intet om eller men, förbehåll eller villkor. Det var inte nödvändigt att man skulle leva. Han skulle endast stå trogen.

Mycket vatten har flutit under bron sedan de dagarna, och här finns inte många Tertullianer. Han skulle få ett hårdhänt bemötande om han skulle föra fram sin lära bland de flesta kyrkmedlemmarna: Ty en sak som i denna Atomiska tidsålder har blivit den alltomfattande *besättelsen* är att ÖVERLEVA.

Vi ger efter (blottställa) våra nations integritet, (okränkbarhet) och underhandlar med kommunistgangsters om premiss att det högsta resultatet kommer att bli det att överleva, på vilket sätt som helst. Men det fanns en tid i vår historia, när några ting räknades mera dyrbara än liv

Tertullianus skulle väl kunna säga vid en topp-konferens: "Måste Ni Leva?" Det är bättre att dö med en övertygelse än att leva med en eftergift (kompromiss).

Självbevarelsestriften är en kraftig instinkt, men självbevarelse är inte den viktigaste på jor-

den. Det finns saker som är av större vikt än att överleva.

När en människa blir en Kristen FÖRLORAR HON RÄTTEN TILL SITT EGET LIV. Hon är inte längre sin egen. Hon är köpt med ett pris. Hon är Jesu Kristi personliga egendom köpt och betald med blodet på Golgata. Hon skall förhärliga Kristus antingen genom liv eller död. Om hon lever, så lever hon för Herren, eller om hon dör så dör hon för Herren. Men det viktigaste är inte antingen hon lever eller dör, utan att hon hör Herren till. En Kristen håller inte sitt liv kärt. Att leva är Kristus och att dö är en vinning.

Vad det vara må som gör eftergifter på denna helöverlåtelse måste tillbakavisas till vad pris som helst.

I den tidiga Församlingens dagar fordrades det av varje romersk medborgare att strö en nypa rökelse på altaret och erkänna Kejsaren såsom herre. Det skulle inte vara något problem för den vanliga kyrkmedlemmen av i dag. Jag kan höra resone-mangen: "Du förstår jag tillbeder ju inte i verkligheten Kejsaren i mitt hjärta, men varför skulle man utsätta sig för svårigheter? Så jag går igenom proceduren och blidkar den överhet som är förordnad, sedan på söndag går jag till Kyrkan och tillbeder på det sätt som jag verkligen tror."

Men icke så de Första Kristna. De ville hellre dö än att offra rökelse och erkänna kejsaren såsom Herre.

De kände endast EN HERRE och skulle inte, varken genom liv eller läppar ge hyllningsgärd åt en annan.

Forts.

Willis Säwe i EVANGELII HÄROLD:

SALTGÖLAR

Arne Imsen kommenterar

Frikyrkliga Pressbyrån har ytterst sällan några meddelanden om pingstväckelsens verksamhet. Häromdagen hade den dock fått tag på något, som den ansåg vara av värde och för den skull sände ut över landet. Det handlar om splittring och anses kanske för den skull kunna stimulera den tynande teologiska debatten.

Preclam Press meddelar:

"Splittring i Finska Pingströrelsen. 2.000 av Finlands 40.000 pingstvännar har skilt sig från pingströrelsen och bildat 'Finlands fria pingströrelse'. Den avgörande brytningen ägde nyligen rum, fast den nya rörelsen inledde sin självständiga verksamhet redan för ett år sedan."

Tyvärr nödgas vi förstöra både den teologiska debatten och den glädje, som utsändandet av dylika "nyheter" möjligen kan skänka i vissa kretsar, genom att konstatera, att både den finska och den svensktalande pingstväckelsen i Finland är enigare och starkare än någonsin.

Pastor Eino I. Manninen i Helsingfors omtalar, att för ett år sedan blev en avfällig pingstpredikant, som "grovt brutit mot goda seder och morallagarna" skild från den finskspråkiga pingstväckelsen. Pastor Manninen säger vidare: "På mötet i Tammerfors den 27/10 1960, då en häradsdomare var ordförande och 205 representanter för pingstväckelsen över hela landet var församlade, kom den ovannämnda predikantens skuld klart i dagen, varför han enhälligt skildes från pingstväckelsen och ansågs olämplig att vara en Ordets förkunnare. Därefter började polisen undersöka hans förehavanden. Det har aldrig förr förekommit i någon religiös krets att en sådan person överhuvudtaget kunnat fortsätta sin verksamhet som om ingenting skulle ha hänt, fastän protokollen från polisundersökningen i hans fall talar sitt eklantanta och tydliga språk. Myndigheterna har inte låtit leda sig vilse. Protokollen är just i hovrätten

för undersökning." Manninen tillägger: "Såsom känt hör till pingstväckelsen cirka 40.000 personer. De som följer den ommärkta predikanten är omkring 600—1.000 personer. Så förstår man väl, att här inte är fråga om någon tudelning. Här är fråga om en obotfärdig mans försök att rehabilitera sig och bli accepterad av allmänheten till vilket pris som helst utan att beakta sanningen. Vårt lands pingstväckelse följer endrättigt men djupt bedrövd med, hur det skall gå för denne man, vars liv och gärning så strider emot Guds ord."

Pastor David Klemetz, som är ledare för den stora svenska pingstförsamlingen i den finska huvudstaden säger med anledning av tidningskriverierna om denna sak: "De förhållanden notisen ifråga talar om berör icke den svenska befolkningsgruppen och de svenskspråkiga pingstförsamlingarna. Från initierat finskspråkigt håll meddelas, att den man, som står bakom notisen och är den drivande kraften i den s.k. Finlands fria pingströrelse, blev själv för ett år sedan skild från pingstväckelsen på grund av ett ovärdigt levnadssätt."

Så var det med den bedrövliga historien. Den är djupt tragisk men ger naturligtvis inte någon som helst anledning att tala om en splittring av pingströrelsen.

Tyvärr har det i alla tider funnits avfällingar, som dragit vanära över det kristna namnet och som försökt att skada församlingen. Det är oftast högmodiga män med orena hjärtan som bildar kotterier omkring sig själva, små helighetssällskap, fyllda av falskhet och lögn med en slöja av fromma fraser, gemen elakhet och osund andlighet omkring sig. Vi har några sådana också i Sverige. Det är märkligt, hur dylika män söker upp varann och håller ihop för en tid. Men ett tu tre är de övermåttan höga "apostlarna" de bittraste fiender, som stöter bort varann. All splittringsverksamhet bär nämligen under-

gång i sitt sköte. Den påminner rätt mycket om det lägst stående av alla djur, den encelliga amöban, som fortplantar sig genom delning...

Sådana där fenomen är det tryggast och bäst att lämna åt Gud. Han sköter om, att det som är sjukt och farligt blir isolerat och oskadliggjort.

Hesekiel beskriver i sin bok den dubbla livsströmmen, som gör havsvattnet sunt och upplivar alla levande varelser. Det väljer i dag en sådan där levande ström av kraft och liv och glädje till alla ödmjuka och längtande själar. Förnyelsens ström — det är den vi skall sysselsätta oss med. Det är den, vi skall fyllas utav. Den är sund och stark, ty den är ren.

Hesekiel har ett viktigt tillägg: "Men gölar och dammar där skola icke bliva sunda, utan de skola tjäna till saltberedning!"

Låt oss aldrig glömma, att den som lever och rör sig i den dubbla strömmen av Ande och liv, har inget behov att kasta sig i osunda och livsfarliga saltgölar.

Willis Säwe.

Pastor Willis Säwe är på strids-humör, och han går till attack med våldsam intensitet men tycks vara ganska osäker på målet. Ty hans anfall träffar, så långt jag kan förstå, säkerligen utan att han själv har tänkt sig det personer och sakförhållanden bakom de egna frontlinjerna. Det är nog rätt så bekymmersamt att vara härförare i striden då fienden invaderat operationsbaserna och fått starka brohuvuden inom dessa. Ännu mer prekärt blir läget då det visar sig att motståndaren fått fäste i motpartens huvudkvarter och därför saboterar alla dennes stridsplaner.

Det sägs att en avfällig finsk pingstpredikant, som "grovt brutit mot goda seder och moralla-

garna" skilts från den finska pingstväckelsen. Ett tusental personer uppges ha följt honom ut ur rörelsen. Förvisso ett sorgligt kapitel.

Nu söker pastor Säwe dra paralleller med svenska förhållanden och finner, att det även här finns "högmodiga män med orena hjärtan", som i sin avfällighet drar vanära över det kristna namnet och som försöker skada församlingen. Detta är ju väldiga sanningsord och så långt är jämförelsen mycket träffande. Det finns dock en väsentlig avvikelse i vår situation, ty här i landet får sådana män obehindrat fortsätta sin skadegörelse i pingstförsamlingarna. Ingen vågar ingripa öppet mot dem, och det passiva motstånd, som nu och då uppenbarar sig, räcker icke till för att sätta sådana egenmäktiga herar på plats. Se här en av orsakerna till att vi av fri vilja och efter moget övervägande har lämnat det organiserade pingstsamfundets led.

Pastor Säwes artikel skulle förmodligen kasta ett avslöjande ljus över dessa förhållanden om vissa uttryck — såsom kotterier och små helighetssällskap — ersattes med mera aktuella och sanningsenliga begrepp.

Jag tillåter mig göra en liten omskrivning.

Det är oftast högmodiga män med orena hjärtan som bildar politiska aktionsgrupper, stiftelser och banker omkring sig själva, skuldsatta affärsföretag, fyllda av falskhet och lögn med en slöja av fromma fraser, gemen elakhet och osund andlighet omkring sig. Vi har några sådana också i Sverige. Det är märkligt, hur dylika män söker upp varann och håller ihop en tid. Så långt det omskrivna citatet. Många mycket allvarliga företeelser kunde nämnas i detta sammanhang, men det blir säkerligen tillfälle att åter-

komma. När skall svenska pingstväckelsens folk vakna upp och driva dessa "övermåttan höga apostlar" ut ur sina led? Den dag det sker kommer förmodligen pastor Säwe att upptäcka att den verkliga fiendens handgångna män finns på mycket nära håll. Dessa "apostlar" motarbetar med hela sin styrka och alla sina resurser alla sådana saneringsåtgärder, som Evangelii Häreld säger, att den finska pingstväckelsen haft kraft och mod att genomföra och som verkligen skulle behövas här för att rensa luften i de svenska pingstförsamlingarna.

I övrigt förvånar det mig mycket, att pastor Säwe uttalar sig så nedsättande om Guds verk. Drar man ut konsekvenserna av hans omdöme så framställes ju faktiskt hela frikyrkligheten ganska föraktfullt under bilden av en amöba, det lägst stående av alla djur. Detta encelliga djur fortplantar sig genom delning. Alla vet ju, att samtliga frikyrkor — även pingstväckelsen — kommit till genom delning. Vidare är det ett känt faktum att frikyrkoförsamlingarna inbördes är delade i två läger. Denna delning är mest markant i pingstväckelsens och Örebromissionens församlingar. Pastor Säwe! Inte är det väl med

avsikt ni katalogiserar dessa församlingar under rubriken: "de lägst stående av alla".

Det skall bli mycket intressant att se hur "fortplantningen" kommer att gå i fortsättningen. Pastor Säwe tycks hysa farhågor för att en ny "amöba" är under utveckling, och han kanske har rätt.

Arne Imsen.

DOPFÖRRÄTTNINGAR...

Forts. fr. sid. 13.

sina liv i Jesu händer och går med honom i dopets grav. Vi borde tacka och prisa Gud ännu mer för hans underbara nåd mot oss sena tiders barn, som får uppleva en sådan väckelse i dessa sista dagar innan anskriet ljuder och brudgummen kommer för att hämta hem sin brud. Låt oss ge allt för att rädda själar härefter. Tiden är dyrbar. Konungens ärenden hastar!

*

Broder Åge Samuelsen från Norge besökte Örebro Fria Församling den 21—22 nov. Mötena var välbesökta. Det frigörande budskapet nådde själar till stor välsignelse. Ofrälst ungdom söker sig i skaror till mötena.

Britta Imsen

Ny grammofonskiva

Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson sjunger duett:
Hs **Gud vare tack och lov**
Uti såraregnets tid

Arne Imsen, Donald Bergagård och strängmusiken sjunger:
CCEP **Jag önskar att se Jesus först av allt**
Maran Ata — Midnattsropet
Jesus förlöste min själ
Jesus är här

Donald Bergagård sjunger
Hep 145 **Mäktiga ting**
Jesus min sång
Ett härligt möte
Det gamla evangeliet

Skriv och beställ redan NU.

Midnattsropet Box 6016, Örebro 6.

ORAL ROBERTS:

GUD LÖSER DINA PROBLEM

Var och en av oss har problem som behöver lösas. En av huvudpunkterna till befrielse från sådant, som ger oss olycka och motgångar och som hindrar oss att sträva framåt, har Jesus Kristus skänkt oss. Mark. 9:23. "Allt förmår den som tror". I anslutning till detta säger han också i Matt. 8:13: "Såsom du tror så må det ske dig".

Det bästa sättet att få sina problem lösta, är att börja med sin egen tro. Nu är vi inte vana vid det. Vi brukar vanligen se på våra problem genom några yttre förhållanden eller genom att säga: "Om någon kunde göra detta eller, ifall detta kunde ändra sig, då skulle jag bli lycklig." Jesus löser dock inte dina problem genom några yttre fördelar. Han börjar med ditt eget tänkande och din tro. Detta är bibelns väg, och det är en mycket lätt väg, när du en gång förstår den. Jag medger, att den är litet svår att förstå, därför att vi inte har praktiserat den. Vi har inte tänkt på det. Vi har inte trott det. Men när du en gång börjar tänka rätt, och tro rätt, skall du få se att allt kommer på rätt plats. Problem, som förut var oöverkomliga och olösta blir ganska lätta att lösa.

Du säger: "Finns det något problem som är lätt att lösa?" Ja, ifall du närmar dig problemet på rätt sätt och praktiserar det rätta receptet, så finns det inget problem som inte kan bli löst. Det är lätt för en murare att lägga tegelstenar, det är lätt för en bonde att plöja en fåra rätt. Det är inte svårt för en man att reparera en bil om han är kunnig och har de rätta redskapen (verktygen). Det skulle vara svårt för

mig att plöja en rät fåra, att mura, eller att reparera en bil. Jag är inte kunnig på dessa områden. Men jag vet något om, hur man löser problem och hjälper en person till rätta i livet.

Jag har invigt mitt liv till att studera Gud, hans väg att verka genom människan och hans kraft att lösa deras problem. Jag vet, att det finns inget problem i ditt liv, som Gud icke kan lösa. Jag vet, att du har en kapacitet, som skall föra dig till Gud, om du endast vill sätta den i verksamhet. Då skall Gud i sin tur lösa dina problem. Jag tror, att de mänskliga varelsernas förmåga att tro, är den mest försummade av alla Guds gåvor till människan.

Som exempel kan jag nämna en ung, skicklig affärsman, som ägde en anseelig förmögenhet, men hade ett allvarligt hjärtfel. Han berättade för mig om sitt hjärtbesvär. Han kunde inte rida. Han kunde inte anstränga sig något. Han måste vara försiktig i varje liten rörelse han gjorde. Dock var han endast 30 år. Jag sade: "Varför kan du inte rida". Han svarade: "Det är mitt reumatiska hjärta. Jag kan just inte göra någonting". — "Varför får du det inte kurerat då?" — "Det finns ingen hjälp för min kondition". — "Men säg, ifall du visste om en läkare som hade någon verklig bot för ditt hjärta, skulle du inte kontakta honom och följa hans ordinationer?" — "Säkert skulle jag göra det". — "Se där, du har en trosförmåga, du är i stånd att tro, och Gud kan hela dig. Ifall han kan skapa kroppen, kan han säkert hela den". — "O, jag vet att Gud kan hela den". — "Varför går du då inte på samma

sätt till honom, som till någon läkare? Jag tror på goda doktorer, och jag tror, vi bör göra vad vi kan. Men ifall du vet, att ingen doktor kan hjälpa dig, och du vet att Gud kan, varför närmar du dig inte Gud på samma sätt som en läkare. Ifall Gud kan hjälpa dig kvickt och så fullkomligt varför tror du inte?" — "Du har fått någonting där du", sade han till mig.

"Visst, människorna tänker inte på att när de tror rätt och släpper lös sin tro kan Gud göra underbara ting för dem", replikerade jag.

Somliga människor är missanpassade och olyckliga, därför att de inte har lyckats i äktenskapet. Somliga är olyckliga, därför att de misslyckats med barnen. En del är olyckliga för vantrivsel i arbetet eller för att deras affärer inte är så framgångsrika som de önskar. Andra är olyckliga för att de inte har ett hem, eller för att de inte har ny bil o. s. v., o. s. v. Sådana människor säger: "Om detta eller detta hände skulle allt förändra sig".

Jesus säger: "Ifall du kan tro, skall dessa ting förvandlas. Allting är möjligt för den som tror." Inte för den som oroas, inte för den som förargar sig, inte för den som klagar, inte för den som säger: "Ifall detta hände". Endast för den som tror. Med tro menar Jesus, att om du tror på Gud och bär dina problem till Honom med full förtröstan, skall Han förändra allt.

Du säger: "Hur kan Han lösa mina problem. Det kan jag inte förstå". Du behöver inte förstå. Du behöver bara tro. Om vi kunde förstå allting behövde vi inte

ha tro. Det är därför vi har tro — för ting vi inte kan förstå och för problem vi inte kan lösa.

Vi lever i en värld där mycket är svårt att förstå. Bibeln säger: "Vi se genom ett mörkt glas". I denna värld behöver vi praktisera vår tro på Gud. En del människor ersätter tron med någonting annat. Somliga sörjer, en del är fyllda med bitterhet och andra är avundsjuka. Många önskar att andra skall tro för dem, men Kristus säger: "Ifall du kan Tro". Tro på Gud; tro att han är en god Gud, tro att han är en Gud som har *all* makt, tro att han vill hjälpa dig. Bibeln säger: "Min älskade, jag önskar över allting att du må hava framgång och att du må vara vid hälsa, även att din själ må ha välgång." 3 Joh. brev 2 v.

I Mark. 9:23 berättas om en fader som förde sin son, som var epileptiker, till Kristus. Först bad han lärjungarna hela barnet, men de förmådde icke. Han blev så missmodig, så han var på väg hem, när han fick se Jesus. Han sade: "Herre, ifall du kan göra något, ha medlidande med oss och hjälp oss". Jesus sade: "Ifall du kan *tro* är allting möjligt. Mannen sade: "Ifall du *kan*, så hjälp oss". Kristus sade: "Ifall du kan *tro*". Frågan är inte om Gud *kan*; frågan är: Kan du *tro*? Då är allting möjligt. Ingenting är omöjligt för Gud, ej heller för människan som tror på Gud. Problem är oöverkomliga och olösta endast när vi inte tror på Guds kraft.

Guds frid!

Efter att ha prenumererat på Midnattsropet för år 1961 och tagit del av det fria, gudomliga budskapet tidningen innehåller, önskar jag prenumerera på ytterligare 30 ex. per. år.

Här har det fria verket smutskastats av andra troende och i synnerhet pingstvännerna. Jag har därför tänkt att besöka hemmen och tala med dem om Gud samt lämna en tidning. Jag har haft en vision av hur Gud kommer att gå fram här blott vi är lydigast honom.

Jag är även tacksam för gram-mofonskivornas innehåll och andekraften i sångerna. I min familj har vi två ofrälsta flickor inneboende och de har med tydlig gripethet lyssnat till dessa skivor och särskilt sången: Jag önskar att se Jesus först av allt.

Hoppas också att bröderna och sångarna från Örebro kommer åter till Trollhättan och Dalsland. I Trollhättan är Guds verk på frammarsch med mäktiga möten. All ära till Jesus. Det är en underbar nåd att få vara med i detta fria verk. Gud välsigne broder Imsen och församlingen rikligen. Kom ihåg Dalsland i Edra böner.

Eder broder

O. N.

Broder i Kristus, Frid!

Av en händelse kom jag att få "Midnattsropet" nr. 4 och 6—7 i mina händer.

Brev från läsekretsen

Jag fann innehållet så värdefullt att jag härmed ville be Dig vara vänlig att omgående sända mig ett tiotal ex. av de båda ovan nämnda tidningsnumren.

Jag vill gärna också ha de återstående numren till årets slut.

Vidare önskar jag att få gram-mofonskivorna CCEP 3 och CCEP 4 som annonserades i nr. 6—7.

Av Midnattsropet att döma så är jag fullständigt på samma andliga våglängd som Ni bröder och systrar i Örebro.

Jag önskar av hela mitt hjärta att Gud skall välsigna Eder och må Han få leda Eder på rätta vägar.

Gud förbereder stora ting utöver vårt land. Här i T är vi en grupp som samlas regelbundet till bön. Och vi vet att Gud på ena eller andra sättet snart skall öppna dörrar för Ordet också härnere.

Tiden härefter är kort. Därför gäller det bryta ny mark och inte så bland törnen. Gud har ju gång på gång visat vägen vi har att gå in på.

Under allt så är det oerhört viktigt att vi är iklädda hela Guds vapenrusning. Har vi inte tidigare haft närmkamp med ondskans andemaker, så kommer vi att få det när vi går utanför lägret.

Men är vi på Guds väg, så kommer han att verka med oss. Vi skall få uppleva den apostoliska tidens gudomliga krafter i funktion.

Har Du broder något mötesband, som är fyllt av eld och Andekraft, så meddela mig det. Jag har en Tandberg bandspelare, som jag gärna vill använda att missionera med.

A. P.

VI HAR NORGES STÖRSTE UTVALG I RELIGIÖSE PLATER

Brosjyrer gratis på anmodning

NORSK GRAMMOFONKOMPANI A/S
Wergelandsveien 1 — Oslo

Lewi Pethrus:

UNGDOM OCH VÄCKELSE

Arne Imsen kommenterar

Ungdomen har ett företräde framför de gamla — många förresten — det är att ungdomen ofta är mera lätt att övertyga. De är mottagliga för argument, de är mottagliga för vad de ser. Och sedan är det en sak till. De är inte så fasta i villfarelser. De har inte blivit så rotfästade i det, som är galet, och därför är ungdomen mera mottaglig. Det är därför som de nyomvända alltid är unga i största antal.

Pingstväckelsen appellerar till ungdomen. Och jag tror, att om vi vill vinna ungdomen, då skall vi se till, att pingstväckelsen bevaras i sin ursprunglighet, i sin kraft, i sin omedelbarhet.

Det är väldigt viktigt, att vi inte kommer in på den idén att putsa av pingstväckelsen, ta bort det, som är till anstöt. Pingstväckelsen vann sina stora segrar när den kom oputsad. När den kom som den var — med alla sina fel, allt som väckte opposition — då bröt den ned motståndet. Vi får vara försiktiga, så vi inte gör den så utmärkt och så fin, att alla människor kan anta den. Då har den förlorat sin kraft.

Man tror, att man skall vinna ungdomen, om man prutar av och inte förblir så där radikal som i början. Men det är ett misstag! Du kan vara säker om det. Se på dem, som försöker likna denna världen och försöker att bli så acceptabla för världen som möjligt!

Ungdomen är för klarseende. Det finns inga, som det är så svårt att lura som barn och ungdom. De ser i allmänhet hur en sak är. Det är därför som det är väldigt viktigt, att vi har äkta saker. Kristendomen, sådan den

kom med Kristus och apostlarna, det är den som appellerar till ungdomen.

Det finns en annan sak, som appellerar till ungdomen, och det är, att vi har en kristendom, som är förföljd och motsagd. Där vill ungdomen vara med. Det kan ni se på alla revolutionära rörelser, de griper alltid ungdomen. Det tycker ungdomen om.

Man frågar: Hur skall vi vinna ungdomen?

Låt oss se till, att de blir riktigt genomfrälsta, att de får en riktigt grundlig erfarenhet av kristendomen.

Det farligaste för oss är att få in en massa ungdomar, som inte är frälsta, som inte är andliga, inte andedöpta. Det är det farligaste som finns. Det är farligt för oss att sätta som mål att få stora församlingar, stora siffror. Det är mycket bättre med små församlingar, där alla är verkligt frälsta, än stora församlingar med en hel del, som är dåligt frälsta. Vi skall vara noga med det här. Jag är övertygad om, att om vi håller på verklig frälsning och andlighet, då har vi möjlighet att vinna ungdomen. Och den ungdom, som inte vill ha en helhjärtad kristendom, det är en lycka för oss, om den inte kommer till oss.

Jag tror, att denna helhjärtade kristendom, det är den som lockar ungdomen. Det är därför det är så viktigt, att vi har detta att bjuda dem, när de står inför livet och inför de stora prövningarna och frestelserna.

Ungdomen känner behov av gudomlig kraft. Många gamla kristna talar om ungdomarna som om de inte hade några större andliga behov. Min uppfattning är precis den motsatta. Ungdom kan

vara oerhört allvarlig. De har ofta mer nöd än många gamla människor anar, och de kämpar en våldsam kamp många gånger. Deras längtan är att komma rätt i livet, och de bär denna börda på sina hjärtan. Detta är en förutsättning för att komma till dem med evangelium.

Därför tror jag att pingstväckelsen och ungdomen hör ihop.

När Jesus började sitt verk vann han ungdomen. Han tog de där unga fiskarna vid Genesarets sjö, och dessa unga människor använde Han. Det är det underbara med unga människor. Om en ung människa lämnar sitt liv åt Gud, då blir inte bara en själ frälst utan det är ett människoliv, som blir frälst, och det är detta liv, som sedan blir insatt för Gud och Hans verk. Det är därför det är så betydelsefullt att ungdomar blir frälsta.

Och, pris ske Gud, det skall vi ha som vårt ögonmärke. När det kommer ungdomar till församlingen, så är det mycket viktigt hur vi ser på denna sak. Ungdomen vill göra någonting, och det är väldigt viktigt att man låter dem göra något.

Den artikel vi här tar oss friheten att införa är hämtad ur boken Världspingstkonferensen i Stockholm 1955 och är egentligen en del av ett tal som hölls i denna konferens. Rubriken har vi ändrat något.

De synpunkter, som uttalas här är vägledande och sammanfaller helt med Nya testamentet. Det är ju icke så många år sedan detta sades, endast 6—7 år, men på denna korta tid har det hunnit ske otroligt mycket. Idag kan icke sägas om pingstväckelsen och dess

ungdom det, som sades om dem i detta världspingsmöte. Pingstväckelsen har till sitt inre väsen blivit alltmer samfundslig, och detta har i sin tur medfört att verksamheten blivit högttravande och välputsad med katolsk anstrykning. Denna sorgliga reträtt har pågått längre än sju år, men nu visar sig följderna så tydligt att ingen, som vill vara ärlig kan underlåta att se det. Till sist blir väckelsen så välputsad att den förlorar förmågan att förnya sig. Det blir sken istället för kraft. Vänd om innan det är försent! Sök upp de gamla vägar och Herren skall på nytt uppenbara sin kraft. *Arne Imsen*

Guds ord hade framgång

Forts. från sid. 15

och hastigt som skedde, är en överraskning, men Herren Gud sände förstärkning av bröder från Örebro, Falköping m. fl. platser, och då flyttade Fredagsgruppen från de små hemmen till offentlig verksamhet Gud till ära. Och så är vi där i Folkets hus och kämpar vidare med stor nitälskan för själars frälsning och Guds barns förnyelse. Och stora ting har timat, däröver stiger lovsången hög och mäktig. Alla tycks tillhöra "det andliga arbetarepartiet", där var man är i verksamhet med skiftnyckel och oljekanna — de som sitter fast i gamla fördomar skall loss och de som vinglar hit och dit skall sättas på plats för att tala i bilder, men allt detta måske i sällskap med oljekannen...

Att Fredagsgruppen skulle få offentliga lokaler i kvarteret Härolden mitt i centrum, där människor samlas alla dagar och tider, det var ett bönesvar som inger förhoppning om kommande segerrapporter, och får därtill syskonkärlek och ödmjukhet vara församlingens adelsmärke, skall säkert JESUS göra stora ting i Jönköping. *Rudolf.*

MISSIONSBREV

Kära vänner i församlingen

Guds frid

Allra först ett varmt tack för pengarna, som kom för ganska länge sedan. Det är glädjande att ni är trogna vid trossen, om vi nu skall kalla det så, Må Gud välsigna varje glad givare.

Vi är glada och tacksamma över förtroendet ni givit oss, då ni sände oss åstad till detta land. Gud har varit god, så ingenting fattas oss intill denna dag, fastän det sett ganska knepigt ut många gånger. Men jag tror att då Gud välsignar er därhemma så skall ingenting fattas oss.

Låt oss därför inte förtrötts att göra vad gott är, ej heller se oss tillbaka utan vandra stadigt fram. "Gud vare tack som i Kristus Jesus alltid för oss fram i segertåg."

Vi kan också notera stora segerrar från fältet här i Kenya. Jag har många gånger hyst mina farhågor och undrat hur det skall gå, men jag ser att det inte går att bär på detta, utan bäst är att över-

låta det till Herren En flod som ständigt växer och växer, visst är det underbart vänner Bed mycket för detta arbete. Senaste månaden döptes över 400 afrikaner skriver evangelisterna i sina rapporter. Personligen var jag med och döpte 30 afrikaner den senaste söndag i Majengo.

Så Gud är god och det är ett stort tacksägelseämne, men som jag tidigare redan nämnt bed mycket för detta arbete, vi behövde både herdar och lärare. Men vi får hoppas att de infödda växer till, så de kan fylla den uppgiften efter hand.

Vi mår allesammans bra, och det är vi så tacksamma till Gud för.

Slutar för denna gång med många hjärtevarma fridshälsningar till Eder alla.

Edra medarbetare i Afrika

Gunnar o. Margareta

Missionärerna Eklunds adress är: Box 9157, Mombasa, Kenya colony

"Herren mån I bedja om regn, när vårregnets tid är inne;

Herren är det, som sänder ljugeldarna. Regn skall han då giva

människorna i ymnigt mått, gröda på marken åt var och en."

Stor konferens i Örebro

Nyårsafton kl. 11.00 och 22.30, Nyårsdagen 15.00 och 19.00

EINAR OLSSON fr. Trollhättan, **ERIK G. ERIKSSON**, **GÖSTA SVENSSON**, **ARNE IMSEN**, **DONALD BERGAGARD** m. fl. vittnen, eventuellt **ELLA SÖRENSEN** fr. Norge.

Vänner från när och fjärran hälsas hjärtligt välkomna. — Jesus lever och gör stora ting, nu, såsom förr.

Bön för alla behov.

Se ortspressen för närmare upplysningar.

Örebro Fria Församling

RAKT PÅ SAK

Till Filadelfia Församlingen, dess Föreståndare och Äldstebröder.

Frid.

Först vill jag uppriktigt tacka Er alla för den godhet och vänlighet, som jag fått röna i församlingen under dessa år jag tillhört där. Men eftersom jag nu för en längre tid inte kunnat besöka mötena, känner jag det vara min plikt att begära mitt utträde ur Filadelfia-församlingen, men dock inte ur *Guds Församling*, som somliga mena, ty om *Den* är det skrivet att "vi hava kommit... till en högtidsskara och församling av förstfödda söner som äro uppskrivna i himmelen, och till en Domare som är ALLAS Gud". Ja, "till GUDS HUS, som ju är den LEVANDE GUDENS FÖRSAMLING". Som är uppbyggt med LEVANDE STENAR genom ANDEN, icke i köttet som dödar: inte att förakta medlemskap i en lokalförsamling, för ordningens skull måhända, men vi finner väl ingensans i Nya Testamentet att det fördes någon matrikel över medlemmarna, eller hur? För min del så mötte Gud mej med både helbrägdagörelse till min kropp och dop i Den Helige Ande, utan att det var den minsta fråga om intagande i någon församling, och bevarade mig i Andens gemenskap med dem, som var inne på samma väg — *Korsets väg*, Halleluja! Och på den VÄGEN vill jag, genom Guds nåd, vandra den sista sträckan. Det är inte långt kvar.

En längre tid, som vi väl alla känner till, så har en försoffningens och världslikställighetens ande fått en fruktansvärd makt med Guds folk — och där den, utan att bestraffas och utdrivas, får ta väldet i församlingen, där blir Guds Helige Ande driven på flykten, det behövs inte så mycket för att BEDRÖVA GUDS ANDE, varmed vi blivit beseglade till förlossningen dag".

Jag vill bekänna för Er bröder; Många, många gånger har

jag gått hem från mötena i Filadelfia med sorg i mitt hjärta som inte går att beskriva, tills jag inte längre kunde fortsätta att gå dit, av fruktan för att komma in i ett skede i mitt andliga liv där jag inte längre kunde förnimma Guds Andes maning, detta är främsta orsaken varför jag slutat besöka mötena.

Det blev mig så tungt under en tid att jag suckade till Gud att Han skulle sända mig bort ifrån Jönköping, men Han gjorde inte det. Men "Han leder den enfaldige rätt". Välsignat vare Hans Namn!

I stället har Han nu börjat TÄNDA EN ELD mitt i Jönköpings Stad!... Har vi inte bedit därom? Har inte Ni, Bröder, allvarligt bedit att Gud skulle tända Sin Eld? Vi har väl inte ställt fram några villkor för Honom som är allas Domare och allas Gud, på vilket sätt eller på vad plats Han skulle komma? Har vi kanske samma inställning som det avfälliga Judafolket, vilka säger: "Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel", över vilka Herren uttalar sin "dom för skrymtaktig gudstjänst"? Skulle vi lika glädligt hälsa bönesvar från Herren om Han började frälsa syndare och döpa i Helig Ande och eld och uppenbara Ordets Sanningar i Statskyrkan eller i någon annan kyrka eller församling? Eller har vi till den grad blivit förblindade att vi tror att Gud är allenast (Judarnas Gud) Pingstvännernas, då är det på tid att vakna upp, om inte Filadelfia-församlingen i Jönköping allaredan har försuttit sin tid. Denna Församling som genom Guds försorg och som svar på bön fick sig öppnad möteslokaler både på Öster och ute i Gräshagen för denna enda orsaks skull, att Evangelii Ord skulle gå ut till de tusentals människor som bo på dessa områden. I årtal ha dessa platser stått stängda, och församlingen har betalt hyran för desamma, men nu är tillfällena förbi, *DE KOMMER ALDRIG*

MER! Varför gråter Ni inte över detta medan det är tid att gråta? Medan det än är tid att omvända sig?

Men nu har Gud verkligen börjat på ett sätt som vi förstär föraktas och fördömes av dem som i första hand borde hälsa väckelsens eld med tacksamhet, men som i stället, utan att fråga *Sanningens Ande*, tar en inställning till väckelsen som är ytterst farlig för dem själva såväl som för alla som låter sig övertalas av dem.

Varför bedömer Ni den som vore den en villfarelse? Intet som strider mot Guds ord kan tillvitas dessa bröder, som Gud frigjort och sänder ut med detta frigörande Evangelium som vi alla längtar efter. Vi kan ju själva var och en, tänka oss tillbaka till den tid, när Herren började utgjuta sin Ande över längtande själar. Vilket förakt, vilket hån och försmädelse fick vi inte utstå från de olika samfunden som Gud i sin nåd drog oss ut ifrån. Menade inte de, att de hade Guds Ande? Att Guds välsignelse var ibland dem? Jo, för all del, men för oss som längtade efter mer fanns det intet rum. Om någon blev kallad *Splittrare* så var det väl vi, som inte kunde uthärda det ytliga, världsväsendet och avsaknanden av Guds Andes kraft i dessa sammanhang.

Så kom vi ut, Halleluja! Ni känner väl alla till det? Här står vi nu igen... Den SISTA BESÖKELSEN... UPPVAKNANDET.. Ropet: SE BRUDGUMMEN! STÅ UPP tillred Din Lampa! Men denna gång kommer nog kallelsen att ske hastigt, ty Han står för dörren. Har vi tid att hysa avund och förakt för vad Han själv utför i dessa dagar? Varför inte släppa Honom in? Släppa hela Hans Kärleksflod in och Han skall frälsa, Han skall lösa de arma människorna i vår stad och i vårt land.

Ske alltså i Jesu Namn!

Fridshälsningar.

En syster.

DOPFÖRRÄTTNINGAR

DOP I JÖNKÖPINGS BADHUS

Lördagen den 11 november förrättades den första dopförrättningen i Jönköpings Fria Församlings historia. Bröderna Imsen och Bergagård samt en stor skara sångare från Örebro och Falköping medverkade i det välbesökta mötet. Badhuset var fyllt av intresserade från golv till tak. Fotografer och journalister fotograferade och skrev. Detta var tydligen en sensation i Jönköpings historia.

Sångarna sjöng med glöd och hänförelse gamla läsaesånger. Det var jubel och glädje. Broder Arne Imsen predikade och gav de fria församlingarnas programförklaring samt en överblick av de fria församlingarnas tillkomst och pågående tillväxt.

Broder Donald Bergagård var dopförrättare. Fem vänner döptes där till Kristus och Herren sanktionerade dophandlingen med sin Helige Ande på hemvägen till gick djupt gripna och välsignade därifrån.

Det var en trött men lycklig sångarskara som återvände till Örebro efter mötet. Tilläggas må att fyra vänner blev döpta i den Helige Andes närvaro. Många Örebro. Tre ungdomar i den abonnerade bussen och en broder i en privatbil, som även kom från Örebrotrakten.

DOP I ÖREBRO BADHUS

Lördagen den 18 november hade vi återigen dopförrättning i badhuset i Örebro. Broder Donald Bergagård döpte då fyra nyfrälsta unga vänner till Kristus. Mötet gick i jubelsångens tecken. Inte att undra på, när man ser hur unga själar kommer och lämnar

Forts. sid. 7



Dop i Jönköpings badhus



Dop i Örebro badhus

*Bibelstudiet:***PETRUS' LIV**

AXEL R. OLSSON

Vi skall i fortsättningen följa Petri liv i stora drag. Det sorgliga inträffade, att han kom att förneka sin Herre och Mästare. I de flesta fall, då syndafall sker, kommer det nog ej brådstörtat, utan *så småningom* har ett andligt försvagat tillstånd inträtt. Det har liksom blivit trappsteg nedåt. Jag skall nämna, som det synes oss, sex bidragande orsaker till Petri fall.

För det första. I Luk. 22:24 talas om att en tvist uppstod mellan Jesu lärjungar, vilken av dem, som skulle räknas för den störste. Det är märkligt, att denna tvist förekom sista aftonen de var samlade före Jesu död. Nu, när stunden närmade sig, att Jesus skulle utgiva sig själv för världens frälsning, sysslade man med sådana bagateller. Det står ej att Petrus deltog i tvisten, men det är svårt att tro, att han ej gjorde så. Petrus brukade vara snar att ta till orda vid andra tillfällen. Av Jesu tilltal till Petrus i vers 31 kan man med fullt fog dra den slutsatsen. Jesus säger hans namn två gånger: "Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sälla eder såsom vete, men jag har bett för dig, att din tro icke må bliva om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." Så står det i Joh. 13:4—17 att Jesus slog vatten i bäcken och begynte två lärjungarnas fötter. När Jesus kom till Petrus, protesterade denne till att börja med. Jesus säger då i vers 8: "Om jag icke tvår dig, så har du ingen del av mig," och vidare i vers 14: "Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, så ären ock I pliktiga

att två varandras fötter." Jesus ville med denna handling visa dem hur de borde i ödmjukhet tjäna varandra. I stället förekom tvist om rang och värdighet. Att stora tankar rörde sig i Petri hjärta var ett steg nedåt.

För det andra. I Luk. 22:33 finner vi en annan orsak till Petri fall. Han var självsäker. Han sade: "Herre, jag är redo att med dig både gå i fängelse och gå i döden." Då han skrev sitt första brev, senare i sitt liv, var han ej längre så självsäker. Då räknade han med, att Guds makt skulle bevara, 1 Petr. 1:5.

För det tredje. Petrus somnade i Getsemane. När Jesus och lärjungarna kom till Getsemane lämnade Jesus först åtta av dem och tog med sig Petrus, Jakob och Johannes längre fram. Judas hade ju redan lämnat lärjungaskaran. Jesus säger då särskilt till dessa tre: "Min själ är djupt bedrövad, ända till döds, stannen kvar här och vaken," Så gick han ett stycke längre bort och bad. När Jesus kom tillbaka, fann han de tre lärjungarna, sovande. Jesus väcker dem, och går åter bort och beder. Han kommer igen till dem, och då hade de ånyo somnat. Då lät han dem vara och gick ändå bort och bad. För tredje gången kommer Jesus tillbaka till lärjungarna och finner dem alltjämt sovande, Matt. 26:36. Då det talas i skriften om att vara vakande, menas det på flera ställen att vaka i andlig bemärkelse t. ex. i Rom. 13:11 och 1 Tess. 5:7—8. Men för Guds verks framgångs skull, får vi också ibland försaka den lekamliga sömnen. Jesus har i detta fall lämnat oss ett gott föredöme, Luk 6:

12. Förr i tiden hade vi ofta bönenätter i församlingarna. Detta förekommer i mindre utsträckning nu. Jag minns, att i en församling jag tjänade som föreståndare, hade vi en tid en bönenatt varje månad. Så gott som hela församlingen var med och bad. Vi bad i regel till klockan fyra på morgonen. En broder sade till mig under denna tid: "Jag har lagt märke till en sak, det har skett någonting efter varenda bönenatt."

För det fjärde. Petrus tog till köttsliga vapen. När de nu kommer till Getsemane, de, som var utsända av överstepräster, för att gripa Jesus, kommer Petrus upp yrvaken och finner Jesus vara i fara. Han tar då till svärdet och hugger av örat på Malkus, översteprästens tjänare. Det hade gått illa för Petrus, om ej Jesus hade varit med och helat Malkus. De vapen vi skall använda i den andliga striden, är ej av köttslig art, 2 Kor. 10:3. Vi har Andens svärd enl. Ef. 6:17. Det finns verksamheter, som är ödelagda, därför att medlemmar använt köttsliga vapen mot varandra.

För det femte. Nu, när Jesus var gripen och fördes bort, följde Petrus efter på avstånd. Att följa Jesus på avstånd är ej den lyckliga ställningen. Det är alltid ett tecken på avfällighet.

För det sjätte. Petrus satte sig bland världsmänniskorna inne på översteprästens gård. När Jesus bad för sina lärjungar enl. Joh. 17:15, sade han: "Jag beder icke att du skall taga dem bort ur världen, utan att du skall bevara dem från det onda." Vi får arbeta här i världen tillsammans med

Guds ord hade framgång

MAKTIGA MÖTEN I ÖREBRO

I Allhelgonahelgen hölls i Örebro stora väckelse- och uppbyggelsemöten. Vänner från olika delar av vårt land hade mött upp för att vara med och prisa Herren för Hans väldiga nåd och makt. I mötena blev själar fräslta och sjuka helade och många blev härligt förnyade i Anden.

Som talare deltog broder Leif Carlsen från Skien i Norge, och med honom kom broder Tore Kristiansen, också från Norge. Vidare medverkade Enoch Carlsson från Hönö, Erik-Gunnar Eriksson från Ö-vik, Agne Bark från Falköping, Arne Imsen och Donald Bergagård, samt Thor Sommarström och sångarna.

Mycket folk var samlad i varje möte. I Alla helgons dags förmiddagsmöte stod en lång kö av längtande människor i väntan att få förbön. Bröderna hade samlats och bad för en och en åt gången. Guds kraft var underbart verksam. Förutom förmiddags- och kvällsmötet hölls även ett s. k.

Forts. från sid. 14

ofrälsta, men vi kan ej trivas på de ogudaktigas tillställningar, med deras gyckel. Under en av mina pridikoresor kom jag till ett hem, som jag gästade flera gånger tidigare. Hustrun i hemmet var denna gång djupt bedrövad. Hennes man höll på att bli avfälling. Jag frågade henne hur han kommit i denna ställning. Då svarade hon: "När jag gick till våra bönemöten, gick han till våra ofrälsta släktingar och blev sittande hos dem." I 1 Kor. 10:27 heter det att om någon, som icke är troende, bjuder oss till sig, får vi gå. Men då bör vi gå tid i den avsikten att bli till välsignelse, att vara salt.

Forts.

nattmöte kl. 23. Hundratals ungdomar hade kommit för att lyssna till budskapet om frälsning.

På söndag förmiddag talade broder Leif Carlsen om Jesu andra tillkommelse och nödvändigheten och välsignelsen av att vara fylld med Andens olja. Arne Imsen talade sedan på eftermiddagen och berörde många aktuella ting med avseende på det nuvarande läget i Guds församling. (Detta budskap kommer att införas i senare nummer.) Flera positiva yttranden strök kraftigt under det, som blivit sagt. Herren talar sanning och sanningen skall göra oss fria. I kvällens väckelsemöte hade många ofrälsta ungdomar kommit inom hörhåll. Mycket folk var samlad och Guds Ande var mäktigt verksam. Många begärde förbön och mötte Herren underbart

Det var många tacksamma och glada människor som återvände hem med nya intryck och nya upplevelser med Herren Jesus Kristus. Andens eld brinner nu som förr. På flera platser verkar Herren underbart. Vi giver Jesus all ära.

Donald Bergagård

Söndagen den 19 november var det trängsel i Jönköpings Folkets hus trappor och vestibul med besökare till de olika lokaliteterna och nere i kongressalen höll både statsminister och landshövding till kring jubileumsfester, under det en annan "ström" vandrade in i närbelägna Påfågelsalen där det också hölls "fest" . . . Fria församlingen har i regel sina möten i denna lokal, en utomordentlig och praktisk lokal med en service som hedrar Folkets hus förening. Och här lägger ingen sordin på glädjeyttringar och salig-

het, det är fortfarande så, att där syndernas förlåtelse är, där är liv och salighet.

Den skara som kallas Jönköpings Fria församling är inte stor, men salig och förhoppningsfull; sådana möten som där hålles har man inte upplevat på mången god dag i läsarkretsar även om motstånd och elaka tungor seglar upp ibland, den gamla visan om villfarelser och djävulens verk o. s. v. Signaturen kommer ihåg, att då Folkets hus byggdes sade man att djävulen byggde kyrka invid Filadelfia, så fördomar och vidskepelse är inte några nyheter. Och som sagt, denna söndag var det packat med folk i Påfågelsalen, och dörrarna stod på vid gavel för att de utanför varande också skulle få lyssna, när sångarna från Falköping sjöng så det borde hörts på andra sidan brandmuren . . . alldeles precis som under de mötesserier bröderna Bergagård, Eriksson, Arne Imsen, Enoch Carlsson m. fl. hållit här nere.

För många år sedan började några pingstvännar samlas i hemmen på fredagarna till bönemöte, man kallade dem Fredagsgruppen och från "högre ort" sade man, att de var köttklumpar, som skulle opereras bort. Men himmelens Gud var ibland dem med sin Ande och Herren botade några sjukdomsfall och olycksfall då bröderna lade händerna på de sjuka. Allt resulterande i att gruppen höll ut i tro och bön. Det var städning många gånger, men fredagarna är ju också städdagar. Och inte så sällan kom budskap från Konungen att hålla ut, ty segern är framför. Att den segern skulle komma så radikalt

Forts. på sid. 11

Ur MARAN ATA-bladet:

Den sista stora väckelsen

Oversatt av Britta Imsen

Elden, som vi har väntat på, har nu kommit. Våra böner är hörda. Gud har än en gång givit oss bönesvar. Guds renande och luttrande eld brinner. Den är igenkänd och omdiskuterad. Obesegrad bryter den sig väg varhelst det finns brännbart material. Frusna hjärtan blir upptinade av eldens värme och Guds flammande låga når till det innersta av våra hjärtan, till och med i den hemliga "skräpkammaren". Det sprakar och gnistorna far omkring medan självskhetens, bitterhetens, avundsjukans, vantrons och förtalets skräphögar brinner upp.

När elden griper oss blir det dödsångest. Vårt livsverk brinner, vår prestige, vår ära, ja allt. Vi famlar brända och sargade i tornhet, ända till den sårmärkta handen rör vid oss och för oss in i nya arbetsuppgifter som nya luttade människor.

Då får vi se Guds nåd, dess storhet och oändlighet. Då är vi redo att göra allt för Gud. Då känner vi oss som ormar och icke som människor. Vi undrar i ångest om Gud av detta sönderbrutna, förfelade och odugliga material, som vi representerar, verkligen kan göra någonting nytt. Vi lär oss att gråta över oss själva och vårt folk. Våra tomma Halleluja-rop försvinner, när den Evige visar oss världens nöd. Vi väntar stilla tills Mästaren säger sitt: Gå. Då reser vi oss maktlösa och tar det första steget i tro.

I det ögonblicket blir vi lösta från vår begränsning och upplever väckelsen.

Vi vandrar i Anden burna av tro. Vi tänker tro, talar tro och handlar i tro utan att ta hänsyn till våra känslor. Vi tar emot övernaturliga gåvor, får nya uppenbarelser, som sätter oss i stånd att bli effektiva själavinnare. Vi tror och får se skaror vid korset. Vi talar ut med varandra till och med om vår synd och våra felsteg. Vi bekänner icke andras synder, men desto mer våra egna. Åter och åter får vi uppleva ljusets segrar och brödragemenskapens glädje.

Sådan är väckelsen — den sista — stora väckelsen. Den kommer till oss som en hälsning i denna ångestfyllda och hopplösa tid. Med kaos och världskatastrofer i hämlarna kan vi alla, som möter den mitt i vårt intensiva själavinnarearbete, krossade och gripna bara säga: "Tack Gud, att jag fick nåd att öppna mig för väckelsen."

Vi kan inte säga när väckelsen började. Vi kan bara tacka Gud för att den har kommit. Väckelsen kommer inte på grund av någons förtjänst, den är helt beroende av Guds nåd emot oss. Vi lever i en tid, då världen skälver av fruktan för kommande katastrofer. Mörkrets skuggor sänker sig över jorden och människosläktet går i ångest för atombomber och andra fruktansvärda, djävulska vapen. Ja, till och med vetenskapsmännen, som arbetar med

dess förfärliga ödeläggelsevapen, är förskräckta. De har framkallat krafter, som ser ut att bli människosläktets ruin. Politikerna ger oss inte heller någon ljus framtidsyn.

Även här i Norden lever vi i fruktan för vad som skall komma. Vi förstår att nästa krig inte kommer att gå oss förbi.

Vi, som läser Bibeln, ser hur Guds underbara profetior går i uppfyllelse. Fikonträdet knoppas, ty judarna vänder åter tillbaka till sitt land. Staten Israel har blivit upprättad och dess flagga med Davidsstjärnan vajar över Palestinas berg och dalar. Åtskilligt har hänt i Palestina och mera kommer att ske när Jerusalem är helt i judarnas händer — då är hedningarnas tid förbi.

Vi ser också hur det rör på sig i Öster och vi vet, att konungarna från Östern skall komma dragande mot Europa på den väg, som Gud öppnar för dem. Vi ser hur allt drar ihop sig till en ohygglig världskatastrof, och vi förstår att tiden hastar. Snart kommer Konungen på himmelens skyar för att hämta hem sin vältande brud till den stora bröllops-salen.

Tiden är kort. Men just nu har vi stora möjligheter att vinna tusentals själar för Gud. Vi skall inte sitta stilla och slöa i religiös maklighet. Vi måste inviga oss åt Gud och tjäna honom helt.

VÄCKELSEN HAR KOMMIT — DEN SISTA VÄCKELSEN!